

ret betydelig kraftigere under den nuværende regering sammenlignet med den borgerlige.

Den » seneste OECD-rapport « som spørgsmålet refererer til må formodes at være udgivelsen af OECDs sundhedsstatistiske database, *OECD Health Data 2000*. Databasen indeholder en lang række sundhedsstatistiske oplysninger for OECD-lande, bl.a. vedrørende udgifter.

Ved internationale sammenligninger af niveauet for sundhedsudgifter anvendes normalt udgifter relativt til bruttonationalproduktet (BNP). Begrebet udtrykker udgifterne i relative termer for at tage hensyn til forskelle i ländestørrelser.

Målt i form af de samlede sundhedsudgifter i pct. af BNP udgør de danske sundhedsudgifter i 1998 8,3 pct. Dette placerer Danmark på en 12. plads sammenlignet med øvrige OECD-lande. I 1982 udgjorde sundhedsudgifterne 9,5 pct. af BNP, og Danmark var placeret som det OECD land med de 3. højeste sundhedsudgifter. Under den borgerlige regering frem til 1992 faldt denne andel til 8,4 pct. og Danmarks placering til nr. 10.

Det må således konstateres, at de danske sundhedsudgifter målt i pct. af BNP og Danmarks internationale placering er forringet betydeligt under den borgerlige regering. Derimod har niveauet under den nuværende regering været nogenlunde konstant. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at BNP-væksten under den nuværende regering klart overstiger væksten under den borgerlige regering, og også i international målestok ligger højt.

Spm. nr. S 3407

Til sundhedsministeren (27/7 2000) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren kommentere den psykiske påvirkning, patienter udsættes for, når de må vente på at blive færdigbehandlet for deres alvorlige sygdom, og i hvilken grad den manglende behandling forlænger patienternes sygdomstilstand?«

Svar (14/ 8 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg er ikke i tvivl om, at det medfører et stort pres at lide af en alvorlig sygdom, og jeg tror det er alment velkendt, at det psykiske velbefindende også spiller en stor rolle i forbindelse med muligheden for at blive rask. Målet er derfor, at ingen patienter behøver at bekymre sig om, hvorvidt de kan få den rette behandling for deres sygdom.

Jeg er bekendt med, at det i pressen har været hævdet, at patienter på grund af sundhedspersonalets ferie udskrives før de burde fra sygehusenes sengeafdelinger.

Udgangspunktet er, at patienter bør udskrives fra sygehus, når der ikke længere er behov for pleje eller behandling, eller når evt. videre pleje og behandling fuldt forsvarlig kan foregå i eget hjem (evt. med støtte fra hjemmesygeplejersken, praktiserende læge m.m.) eller plejehjem og om nødvendigt med ambulans kontrol, behandling eller genoptræning.

I sagens anledning har jeg anmodet amterne og HS om en redegørelse for praksis på området. Resultatet heraf vil blive fremlagt i forbindelse med min besvarelse af samrådsspørgsmål AL i Sundhedsudvalget den 24. august 2000.

Spm. nr. S 3408

Til sundhedsministeren (27/7 2000) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange penge et sygehus sparer ved at overføre en ikke færdigbehandlet patient til et plejehjem for en periode af f.eks. 1 måned?«

Svar (3/ 8 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Sundhedsministeriet forstår spørgsmålet derhen, at der er tale om en patient, som er udskrevet fra hospitalets sengeafdeling for herefter evt. at fortsætte i ambulans efterbehandling.

Når en patient ikke har behov for at modtage sygehusbehandling under indlæggelse længere, vil sygehuset udskrive vedkommende enten til eget hjem evt. med kommunal foranstaltning i form af hjemmepleje /hjemmehjælp eller til